

Arrest

nr. 186 041 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 21 november 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 september 2016 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 november 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 8 februari 2017.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Uit een bewijsstuk door verweerder gevoegd bij de nota met opmerkingen, blijkt dat de in casu bestreden beslissing – d.i. een ongegrondheidsbeslissing inzake een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet – op 20 december 2016 werd ingetrokken. Ten gevolge van deze intrekking is de bestreden beslissing derhalve met retroactieve werking uit het rechtsverkeer verdwenen, waardoor het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp is geworden (RvS 14 juni 2006, nr. 160.104; RvS 26 februari 2009, nr. 190.905).

1.2. Ter terechtzitting bevestigen beide partijen dat de bestreden beslissing werd ingetrokken, waarbij verzoekster zich gedraagt naar de wijsheid voor wat betreft het verdere verloop van haar beroeps-procedure, gelet op deze intrekking. Aldus worden er ter terechtzitting geen elementen aangereikt, die ertoe nopen anders te oordelen dan het gestelde in punt 1.1., met name dat het beroep zonder voorwerp is geworden.

1.3. Waar verzoekster stelt dat de kosten ten laste dienen te worden gelegd van verweerder, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing door verweerder werd ingetrokken, wat inhoudt dat laatstge-noemde zelf de rechtshandeling heeft gesteld, die als gevolg heeft dat de bestreden akte retroactief verdwijnt en moet worden geacht nooit te hebben bestaan (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270). In een dergelijke situatie moeten de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij worden gelegd, zodat verzoeksters verzoek dient te worden ingewilligd. Verweerder verklaart zich hier ter terechtzitting uitdrukkelijk mee akkoord.

1.4. Gezien het beroep zonder voorwerp is geworden, dient niet te worden ingegaan op het gestelde in de beschikking van 24 januari 2017, die een materiële vergissing bevatte op grond waarvan de laattijdig-heid van het beroep werd signaleerd en waarop de verzoekende partij terecht gewezen had in haar verzoek tot horen.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA